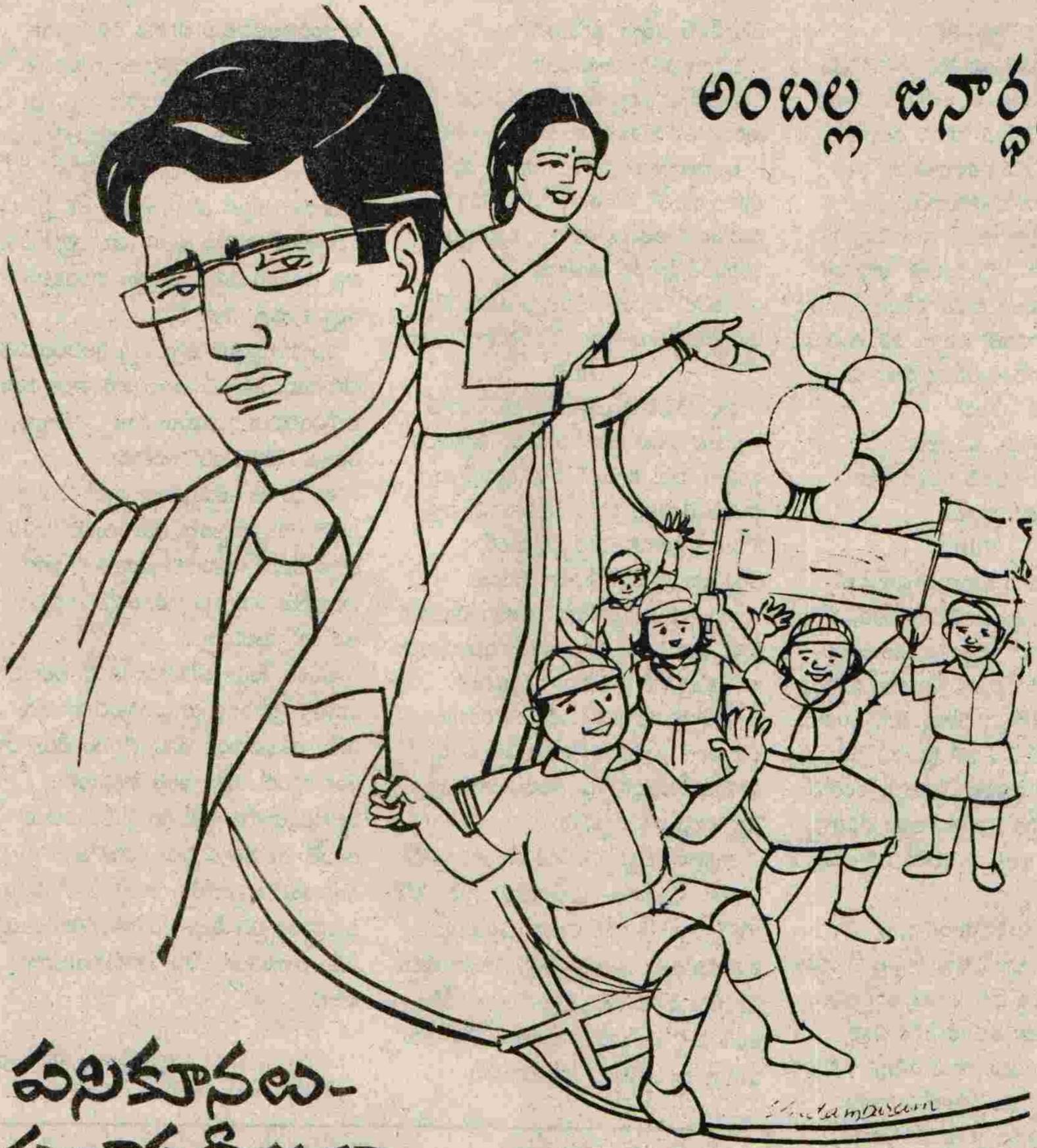

అంబల్ల జనార్ధన్

పనికూనలు- ప్రచారవీణలు

“నువ్వెన్నయినా చెప్పు శైలేష్, నేను సమర్థించను”

“ఏం ఇందులో తప్పేముంది?”

“తప్పా, తప్పున్నరా? కాలేజీలో మానవత్వంపై ఎన్నో లెక్కలు దంచిన నువ్వు చేయాలైన పనేనా ఇది?”

“అసలు మానవత్వం అంటే ఏమిటో తెలుసా నీకు? తెలిస్తే ఇలా అనవు.”

“నీ నుండే తెలుసుకోవాలి చెప్పు.”

“దిచ్చమెత్తుకు తిరిగే పిల్లలకు ఉపాధి కల్పించటం మానవత్వం కాదా? అసాంఘిక శక్తుల పాలిటబడ్డ పసికూనలను శ్రామికశక్తిగా మలచ ప్రయత్నిస్తున్నందుకు మెచ్చుకోవాల్సింది పోయి, నిందిస్తున్నావేంటి సురేందర్?”

“ముక్కు వచ్చలారని పిల్లలను, మండుటెండలో, మీ కంపెనీ బ్యానర్ వట్టుకు నుంచో బెట్టడం, అమానుషం కాదూ? కాళ్లు వీకుతున్నా గంటలకు గంటలు నుంచోడంలో ఉన్న బాధ, ఏ.సి. రూముల్లో ఉంటూ, ఏ.సి. కారులో తిరిగే నీకేం తెలుసు?”

"శ్రమ లేకుండా ఏదీ సాధ్యం కాదు. భుక్తికై ఆ మాత్రం కష్టపడకపోతే ఎలా? ఇక నా ఏ.సి. జీవితశైలి గురించి నీవు దెప్పనవసరం లేదు. కడుపులో చల్ల కదలకుండా పీ.జీ. వరకూ చదువు వెలగబెట్టిన నీకంటే, కష్టమంటే ఏమిటో నాకే బాగా తెలుసు. అనుక్షణం అడుదొడుకుల నెదుర్కొని, ఫీజులకు, వుస్తకాలకు, ఇతర ఖర్చులకు, పేపర్ బాయ్ గా, కౌంటర్ సేల్స్ మన్ గా, పార్ట్ టైం టైపిస్ట్ గా, ట్యూషన్ల మాస్టారుగా ఎన్నో రూపాలెత్తి ఎం.బి.ఏ. వట్టా సాధించాను. శ్రమసౌందర్యం గురించి నీలాంటి వారినుండి లెక్కరు వినాల్సిన గతి నాకు వట్టలేదు."

"అదేంటి శైలేష్! అంత ఆవేశపడతావ్? కాస్త నిదానంగా ఆలోచిస్తే నా పాయింట్ నీకర్థమౌతుంది. తక్కువ ఖర్చుతో ఎక్కువ ప్రచారాన్ని సాధించాలనే నీ ఎం.బి.ఏ. బుర్రకు హాట్ స్పాట్. కాని ఆ పసికూనల వైపు నుండి కూడా చూడు. నా పాయింట్ అర్థమౌతోంది. నా ఆవేదన తెలుస్తుంది."

"సురేందర్, ఆ పిల్లలవట్ల నీ ఆవేదన నిజమే అయితే, వారికొరకు నీవు చేసేదేమిటి? వారి మొహాన ఓ రూపాయి వేసి చేతులు దులుపుకోవడం కాకుండా, వారికో జీవితాన్ని ఇవ్వడానికి, నీవుగానీ, నీ భావజాలం పంచుకునే మిత్రులుగానీ, నిర్మాణాత్మక వనలేమైనా చేపట్టారా?"

'తేనెతుట్టెను కదిలించానురా దేవుడా' అనుకున్నాడు సురేందర్. చర్చను దారి మళ్ళించాలని "ఇలా వాదులాడుకుంటు పోతే తెల్లార్తుంది గానీ, హరిత, పిల్లల విషయాలు చెప్పు."

వారి మాటలు కుటుంబ సంగతుల వైపుకు మళ్ళాయి.

సురేందర్, శైలేష్ బాల్యస్నేహితులు. ఇద్దరూ ఉస్మానియా యూనివర్సిటీలోనే చదివారు. కాలేజీ రోజుల్నుంచీ వారికి అభిప్రాయభేదాలున్నాయి. అయినా విడదీయలేని స్నేహం, అదే చిత్రం! బ్రతుకు బాట ఒకరిని బెంగుళూరు చేరిస్తే, ఇంకొకరిని ముంబాయి వైపు నెట్టింది.

సురేందర్ ముంబాయిలో ఓ ప్రైవేటు సంస్థలో ఆఫీసరు, శైలేష్ బెంగుళూరులోని ఓ ఎలక్ట్రానిక్ ఉత్పత్తుల సంస్థలో వైస్ ప్రెసిడెంట్ (మార్కెటింగ్ అండ్ ఎడినిస్ట్రేషన్).

ముంబాయిలో తమ క్రొత్తప్రాడక్ట్ లాంచింగ్ కి వచ్చాడు శైలేష్. ప్రార్థున్నుంచి కంపెనీ అధికారులతో, డీలర్లతో మీటింగులు, అడ్వర్టైజింగ్ ఏజెన్సీకి బ్రీఫింగ్, ప్రెస్ కాన్ఫరెన్స్... బిజీ, బిజీ. అంత హడావుడిలోనూ మరవకుండా, తన

చిన్ననాటి నేస్తానికి ఓ సాయంత్రం కేటాయించాడు. సురేందర్, తమ ఇంటికి రమ్మని ఎంత బలవంతం చేసినా, సమయాభావం వల్ల అతన్నే తన హోటల్ కి, డిన్నర్ కి పిలిచాడు.

ఆ సందర్భంలో వారి సంభాషణ వేడిగా మొదలైనా, ఒకరోకరి కుటుంబ భోగట్టాలతో ఆప్యాయంగా ముగిసింది. రాత్రి వదిగంటలు కావడంతో సురేందర్ అయిష్టంగానే శివార్లలోని తమ ఫ్లాటుకు బయలుదేరాడు.

సురేందర్ వెళ్ళిపోయినా, అతను లేవనెత్తిన అంశాలు శైలేష్ ను వీడలేదు. ఆరోజు సంఘటనలను మననం చేసుకుంటే...

ముంబాయి అంతటా తమ క్రొత్త ప్రాడక్టు బ్యానర్లు! ప్రతి వందమీటర్లకు ఇద్దరు పిల్లలు తమ బ్యానర్ వట్టుకుని నుంచున్నారు. ఈ వినూత్నవిధానం వల్ల అవి అందర్నీ ఆకర్షించాయి. టీ.వీ.ద్వారా, హోర్డింగ్ ద్వారా అంత ప్రచారం లభించేది కాదు. ఖర్చు మాత్రం ఎన్నో రెట్లు ఎక్కువయ్యేది. ఫలితంగా!

డీలర్లనుండి ప్రాత్యాహకరమైన స్పందన! లక్షల్లో ఆర్డర్లు! ప్రాఫెషన్ లో నక్సెస్ కాని.... సురేందర్ విమర్శ!

తను ఏదో గొప్పపని చేసినట్టు. సురేందర్ తో పోజుకొట్టాడుకాని నిజంగా ఆ పిల్లల వట్ల శ్రద్ధతోనైనా తను ఆ ప్రచార మాధ్యమం ఎన్నుకుంది? కాదంది అంతరాత్మ.

కేవలం ఖర్చు తగ్గించుకోవడానికే ఆ నిర్ణయం తీసుకున్నాను. అయినా తాము పెట్టిన ఖర్చులో ఆ పిల్లలకు ముట్టించెంత? పదిశాతం కూడా కాదేమో? అంటే ఏమిటి? తొంభై శాతం పిల్లలను సరఫరా చేసిన వాళ్ళూ, యాడ్ ఏజెన్సీవాళ్ళూ కొట్టేసినట్టేగా?

అది దోపిడి కాదా? దానికి తను దోహదం చేయలేదా?

శైలేష్ మనసంతా అల్లకల్లోలం అయింది. కలత నిద్రతోనే తెల్లారింది. మార్నింగ్ ఫైట్ లో బెంగుళూరు వెళ్ళిపోయాడు.

ఆఫీసులో అందరి అభినందన! కాస్ట్ ఎఫెక్టివ్ మీడియా! మాక్సిమమ్ యాడ్ మైలేజ్! లాంచింగ్ తోనే లక్షల్లో ఆర్డర్స్! యం.డి. చాలా సంతోషపడ్డాడు. శైలేష్ కేబిన్ కి వచ్చి మరీ కంగ్రాట్స్ చెప్పాడు.

శైలేష్ అందరి విషేన్ అందుకున్నాడు. మనసు మాత్రం తొలుస్తోంది. ముంబాయి ఏర్పోర్ట్ నుంచి నారీమన్ పాయింట్ దాకా బ్యానర్లు వట్టుకుని నిలబడ్డ పిల్లలే కళ్ళలో మెదులుతున్నారు.

అలసటతో కూడిన వారి వదనాలు తనను నిలదీస్తున్నట్టు ఫీలింగ్.

కనీసం ఏడుగంటల పరక్షణ ఆఫీసులో ఉండే తను, ఆరోజు ఆరు గంటలకే ఇంటికి చేరుకున్నాడు.

"ఈ రోజు సూర్యుడు తూర్పున అస్తమించినట్టున్నాడు. ఆరుగంటలకే కారు ఇంట్లో ఉదయించింది?"

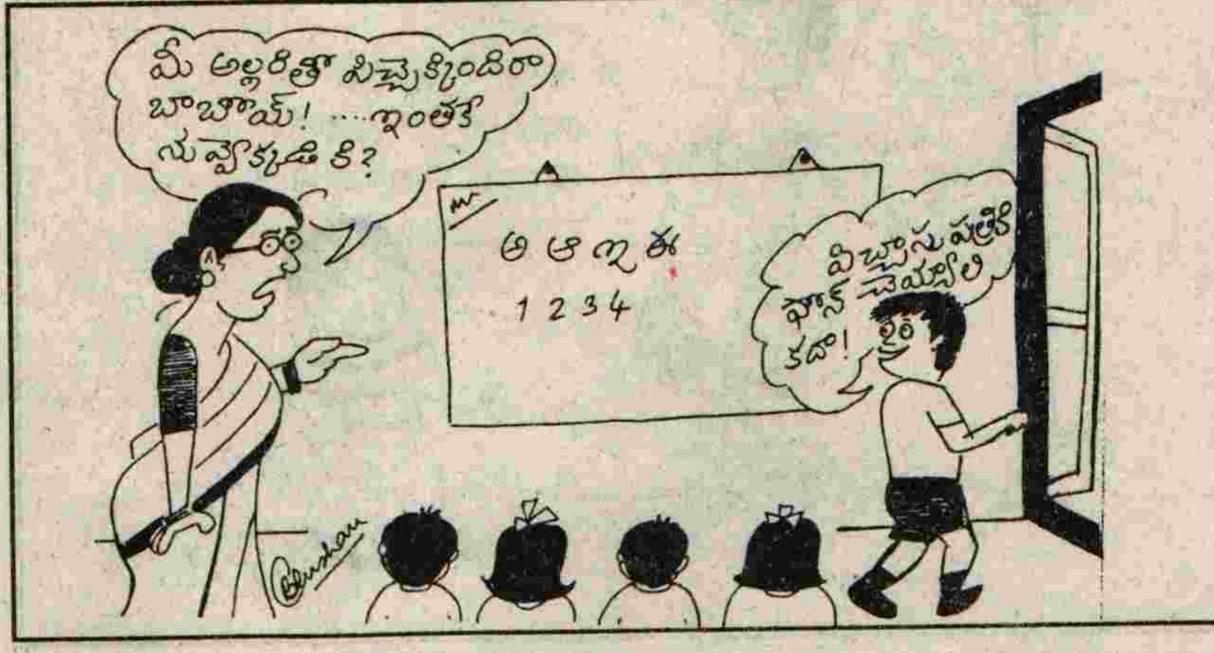
జవాబియ్యలేదు శైలేష్. మౌనంగా తనరూంలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

"ఏమైందండీ, అదొలా ఉన్నారు? శ్రీమతి ఆందోళన."

"మంచి కాఫీ పెట్టు హరితా, ఈలోగా నేను ఫ్రెష్ అవుతాను."

"ఇప్పుడు చెప్పండి, ఏమిటి సంగతి?" కాఫీ బిస్కెట్లు ఇస్తూ అడిగింది హరిత.

ఒక గుక్క కాఫీ త్రాగి, బిస్కెట్లు నోట్లో వేసుకుని మొదలెట్టాడు శైలేష్. క్రొత్త ప్రాడక్టు, లాంచింగ్ కంపెనీ పనులు, తన ముంబాయి విజిట్, ప్రచార మాధ్యమంగా పిల్లలను ఉపయోగించడం, రాత్రి సురేందర్ తో వాదన, అన్నీ చెప్పాడు.

“నేను గిట్టిగా ఫీలౌతున్నాను హరితా!”

“అంత పెద్ద పోస్టు చేస్తూ, ఇంత సెన్సిటివ్ గా ఉంటే ఎలాగండీ? మానేజ్ మెంట్ డిక్షనరీలో దయాదాక్షిణ్యాలకు చోటు ఉండదనుకుంటాను.”

“నా మాటలు నాకు అవ్వగించినందుకు సంతోషించాను. కాని, నేనన్న సందర్భం వేరు. ఈ వరిస్థితి వేరు. నా తప్పు సరిదిద్దుకోవడానికి ఏంచేస్తే బావుంటుందా అని నా తవన.”

“మీ వసుల్లో తలదూరుస్తున్నాననుకోకపోతే నేనొకటి చెప్పనా?”

“చెప్పు”

“ఈ పోటీ ప్రపంచంలో ప్రచారానికన్న విలువ కాదనలేము. తక్కువ ఖర్చుతో ఎక్కువ లబ్ధి పొందాలనుకోవడం నేరంకాదు. అలా అని దోపిడీని సమర్థించను నేను. అది ఎలా ఆవగలరో ఆలోచించండి. ఏదో ఒక ఐడియా రాకపోదు.”

“నా బుర్ర వనిచేయనని మారాం చేస్తేనే కదా, నీతో మొరపెట్టుకుంది. నీవూ ఎం.బి.యే కదా కాస్త నాకు సహాయం చేయరాదూ.”

“మీ కంపెనీ జీతం మీకు ఇస్తుంది. నాకు కాదు. నా నుండి ఐడియా తీసుకుని క్రెడిట్ అంతా కొట్టేద్దామనే?”

“వేళాకోళం కాదు హరితా, సీరియస్ గా అంటున్నాను. కావాలంటే నీకు కన్సల్టేషన్ ఫీజు ఇప్పిస్తాను.”

“ఊరికే అన్నానండీ బాబూ! మనమధ్య ఫీజులేమిటి? మీజీతం నాది కాదా? మీకు క్రెడిట్ వస్తే నాకు వచ్చినట్టుకాదా? కాస్త టైమింగ్ వండీ ఏదో ఒకటి ఆలోచిస్తాను. ఇక కంపెనీ విషయాలు చాలుగానీ నేను వంట మొదలుపెట్టాలి. పిల్లలు ట్యూషన్ నుండి వచ్చే వేళయింది.”

కిచెన్ లోకి నడిచింది హరిత.

ఎం.బి.వి. చేసిన కొన్నాళ్లు ఉద్యోగం చేసింది.

ఉద్యోగంలో భర్త కొత్త ఎత్తుల కెదగడం, తాము ఆర్థికంగా నిలద్రొక్కుకోవడం, పిల్లల ఆలనపాలనకు సమయం చిక్కకపోవడం. ఈ కారణాల వల్ల ఉద్యోగానికి రాజీనామా చేసింది. వీలును బట్టి కొన్ని స్వచ్ఛంద సంస్థలకు సలహాసహకారాలను అందిస్తుంది. కాని ఆమె ఫస్ట్ ప్రెఫరెన్స్ కుటుంబమే.

మర్నాడు భర్త ఆఫీసు నుంచి రాగానే, కాఫీటిఫిన్లు కానిచ్చి, తన ప్లాను రూపురేఖలు రాసిన వత్రం ఇచ్చింది హరిత.

“నేడు అడ్వర్టైజింగ్ రంగంలో కోట్ల టర్నోవర్ ఉంది. అయితే అది విదేశీ మల్టీ నేషనల్ కంపెనీల గుప్పెట్లో ఉంది. విదేశీ కంపెనీలు, తమ ఉత్పత్తులతో బాటు అనుబంధంగా ప్రచార కంపెనీలు కూడా తీసుకొచ్చాయి. అవి మొదలు స్వదేశీ కంపెనీలతో పొత్తు కలవడం, ఇక్కడి వ్యాపారం, మార్కెట్ లోని మెళకువలు అవగాహన రాగానే స్వదేశీ కంపెనీ నుండి వేరై సొంతషాపు పెట్టుకోవడం. గ్లోబలైజేషన్, లిబరలైజేషన్ పుణ్యమా అని మన దేశసంస్థలు మూతవడే పరిస్థితులు నెలకొన్నాయి. పెద్దపెద్ద యాడ్ ఏజెన్సీలు కూడా ఏదో ఒక విదేశీ ప్రచార సంస్థతో అనుబంధం పెట్టుకోకపోతే నిలద్రొక్కుకోలేని దుస్థితి! ఫైస్టార్ కల్చర్ వల్ల అట్టహాసం, ఆర్భాటం తప్పదు. దానితో, సింగి కెగసివ అడ్వర్టైజింగ్ రేట్లు! ఉత్పత్తి విలువకు మించి, దాని మార్కెటింగ్ ఖర్చు! ఇందులో నష్టపోయేది మనదేశ కస్టమర్లు. లాభం పొందేది విదేశీ కంపెనీలు, ప్రచారసంస్థలు.”

“నీ స్టడీ అద్భుతం హరితా! కాని ఇదేదో వ్యాసంలా ఉంది. నా సమస్యకు పరిష్కారమేదీ?”

“అంత ఆత్రం కూడదు శ్రీవారూ! పూర్తిగా చదవండి. ఆ తర్వాత మాట్లాడుకుందాం.”

శైలేష్ చదవడం కొనసాగించాడు.

అడ్వర్టైజ్ మెంట్ బడ్జెట్ కై కోట్లు వెచ్చించి, విదేశీ కంపెనీలను, ఫైవ్ స్టార్ హోటల్స్ ని, ఆ సంస్కృతిని పోషించడం కంటే మన మ్యాన్ వర్ని నిర్మాణాత్మకంగా ఉపయోగించుకోవాలి. అనాథ బాలబాలికలకు ఓ కొత్త జీవితం ప్రసాదించాలి. వారికి కనీస అవసరాలైన కూడు, గూడు, గుడ్ల మరియు విద్యలు కల్పించి, వారి శ్రమశక్తిని ప్రచారరంగానికి వాడుకోవాలి. ఈ వధకానికి అయ్యే మూలధనం కంపెనీ సమకూరిస్తే, పిల్లల శ్రమకు తగ్గ వేతనాల ద్వారా సంస్థ దినదిన నిర్వహణ ఖర్చులు భరించాలి. వారి చదువుకు, ఆట పాటలకు భంగం రాకుండా సెలవుల్లో గాని, ఆదివారాల్లో గాని పిల్లలను ప్రచారానికి వాడుకోవాలి. వారికి బాధ కలగకుండా తగిన వసతులు ఏర్పరచాలి. కూచోడానికి కుర్చీ, ఎండ తగలకుండా గొడుగు, మంచి యూనిఫాం సమకూర్చాలి.

ఇదీ స్థూలంగా హరిత వధకం.

శైలేష్ తన భార్య నైపుణ్యానికి అబ్బురపడ్డాడు. ఓ చదువుకున్న గృహిణి, ఉద్యోగం చేయకపోయినా తన తెలివిని ఎంత బాగా ఉపయోగించుకోవచ్చో నిరూపిస్తుంది హరిత ప్లాన్. అటు సమాజ సేవ, ఇటు వాణిజ్యం! రెండింటినీ ఎంత బాగా సమన్వయ పరిచింది. చిత్తశుద్ధితో అమలుపరిస్తే, ఈ ప్రణాళిక ప్రయోజనం అంతా ఇంతా కాదు. అన్ని ముఖ్యపట్టణాల్లో ఇది ప్రవేశపెట్టవచ్చు. కేవలం శారీరకశ్రమనే కాక పిల్లల సృజనాత్మకతను కూడా ప్రచార రంగానికి వాడుకోవచ్చు. కాపీరైటింగ్, ఆర్ట్ వర్క్ విభాగాల్లో కూడా వారి నైపుణ్యాన్ని వాడుకోవచ్చు.

హరిత ప్లానుకు కొన్ని మెరుగులు దిద్ది, కంపెనీ మానేజ్ మెంట్ కు సమర్పించాడు శైలేష్. ఈ ప్లాను అమలుపరచడం వల్ల కంపెనీకి ఖర్చు తగ్గడమే కాక, ఆదాయవన్ను రాయితీకూడా వచ్చే అవకాశాలు ఉండడంవల్ల యాజమాన్యం సానుకూలంగా స్పందించింది. ఈ విషయంలో అధ్యయనానికి డైరెక్టర్ల కమిటీ ఏర్పరచారు. దానికి శైలేష్ సెక్రటరీ అయితే, హరిత స్పెషల్ ఇన్ చార్జ్. రెండునెలల్లో ప్రణాళిక పైనలైజయింది.

“వండర్ కిడ్స్ ఫౌండేషన్” పేర ప్రస్తుత రిజిస్టరైంది. ప్రస్తుత తన కార్యకలాపాలను, మొదట బెంగుళూరు, హైదరాబాద్, ముంబయిలో ప్రారంభిస్తుంది. ఆ తర్వాత వీలును బట్టి ఇతర పట్టణాలకు విస్తరిస్తుంది.

000

నవంబర్ 14, బాలల దినోత్సవం!

‘వండర్ కిడ్స్ ఫౌండేషన్’ ప్రారంభోత్సవం!

స్థానిక అనాథశరణాలయంలోని బాలబాలికలతో, కంపెనీ సిబ్బంది కుటుంబసభ్యులతో 'రవీంద్ర సౌధ' కిటికీటలాడుతోంది. ముఖ్యమైన అతిథులంతా వచ్చారు. ఇక సమాజ కల్యాణం మంత్రివర్యులు విచ్చేయడమే తరువాయి. కంపెనీ యం.డి., శైలేష్, ఇతర అధికారులు మంత్రిగారి స్వాగతానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. కాస్త ఆలస్యమైతేనేం, మంత్రిగారు వచ్చారు. సభ మొదలయింది.

ప్రార్థన, దీవ ప్రజ్వలన తర్వాత కంపెనీ యం.డి.గారు తన ఉపన్యాసం ప్రారంభించారు. అతిథులకు స్వాగతం పలికి ఫౌండేషన్ నేపథ్యం, కార్యరూపం గురించి ఇలా వివరించాడు.

"మా కంపెనీ ధ్యేయం లాభాలే అయినా, సామాజిక స్పృహ కూడా ఉంది. మా కొత్త ఉత్పత్తి ప్రవేశపెట్టేటప్పుడు ప్రచారంలో వినూత్నతను ఎన్నుకున్నాం. ఆ తర్వాత ఆ విషయానికి సంబంధించిన అంతర్గతనమే ఈ విశాల ఉదాత్త పథకానికి నాంది పలికింది. ఈ పనికి వునాది మా వి.సి.శైలేష్ వేస్తే, ఆ భవనానికి రూపురేఖలు వారి శ్రీమతి హరితగారు గీశారు. భర్త ఆలోచనకు ఆచరణయోగ్య పథకం రూపొందించి, హరితగారు తాను నిజమైన అర్థాంగినని నిరూపించారు.

ప్రేక్షకుల నుండి చప్పట్లు. ఉన్నత పదవుల్లోని ఎగ్జిక్యూటివ్స్ కూడా చేయలేని పని ఒక గృహిణి చేసింది. పిల్లల బాగోగులవల్ల తల్లికే ఎక్కువ ఆనందం ఉంటుందనడానికి ఇదొక్క చక్కని ఉదాహరణ. అయితే ఇక్కడి పిల్లలకు తల్లిదండ్రులు లేరు. ఆ అండను 'వండర్ కిడ్స్ ఫౌండేషన్' ఏర్పరుస్తుంది."

మళ్ళీ చప్పట్లు. "అనాథ బాలబాలికలకు మంచి జీవితాన్ని ప్రసాదించడానికి మావంతు సేవ చేయదలచుకున్నాం. ఓ వైపు అనాథలకు అశ్రయం కల్పించి, వారి విద్యాబాధ్యతలను స్వీకరించి, మరోవైపు వారి శ్రమశక్తిని వారి బాగోగుల కొరకే వాడుకోవడం, వారి స్వశక్తితోనే వారి ప్రగతికి సోపానం వేయడం ఈ ట్రస్టు లక్ష్యం. మా కంపెనీ లీగల్ ఆఫీసర్లతో, ప్రభుత్వ అధికారులతో కూలంకషంగా చర్చించి ట్రస్టు కార్యపరిధిని నిర్ణయించడం జరిగింది. ఈ విషయంలో మాననీయ సమాజ కల్యాణ మంత్రిగారి సహకారానికి ధన్యవాద లిస్తున్నాను."

చప్పట్లు. "ఈ ట్రస్టు సేవలు వేరే కంపెనీలకు

కూడా అందుబాటులో ఉంటాయి. మా సంస్థకూడా ట్రస్టు సేవలు వినియోగించుకున్నప్పుడు వాటికి తగిన మూల్యం చెల్లిస్తుంది. ఈ స్వచ్ఛంద సంస్థకు ఇచ్చే విరాళాలు ఆదాయపు వన్ను రాయితీ పొందుతాయి. ఈ విధంగా ప్రచారఖర్చుకు ఓ సామాజిక ఉద్దేశ్యం ఆపాదించబడింది. ట్రస్టు విద్యాలయ భవనాలు, హాస్టల్లు కట్టే పని వచ్చే నెలలో మొదలై, ఆరునెలల్లో పూర్తవుతాయి. బాలబాలికల ఎన్నిక తర్వాత, వచ్చే ఎకడమిక్ ఇయర్ ప్రారంభంలో ట్రస్టు కార్యకలాపాలు మొదలౌతాయి.

ఈ సంస్థ నిర్వహణకు శ్రీమతి హరితను ఎగ్జిక్యూటివ్ చైర్వర్సన్ గా నియమిస్తున్నాం" చప్పట్లు మిన్ను ముట్టాయి. రెండు నిమిషాలు హలంతా కోలాహలం. అందరి కళ్ళూ హరితపైనే. యం.డి.కొనసాగించాడు.

"శ్రీమతి హరితగారి మానసపుత్రికను వారే బాగా సంరక్షించుగలరనే ఉద్దేశ్యంతో మాబోర్డ్ ఆఫ్ డైరెక్టర్స్ ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నారు." చప్పట్లు మ్రోగుతూనే ఉన్నాయి.

ప్రేక్షకుల్లో, ముందు వరుసలో కూర్చున్న హరితకు ఆశ్చర్యం, ఆనందం. కళ్ళలో నీళ్లు. నిజమేనా ఇది అనే భావన! అంత పెద్ద బాధ్యత తనకు వద్దని భర్తతో అభ్యర్థన.

"శ్రీమతి హరిత తన గృహకృత్యాలు త్యాగం చేయవలసిన పనిలేదు. వారు సూపర్వైజ్ చేసి, సలహా సహకారాలు అందిస్తే చాలు. ట్రస్టు కార్యకలాపాలకు అవసరమయ్యే సిబ్బందిని కంపెనీ నియమిస్తుంది. అందుకని శ్రీమతి హరితగారు స్టేజీపైకొచ్చి తమ అంగీకారం తెలపాలని ప్రార్థన."

తడబడే అడుగులతో హరిత స్టేజీ పైకి వచ్చింది. మంత్రిగారి చేతులమీదుగా ఆమెకు పుష్పగుచ్ఛం ఇవ్వబడింది.

అతిథులకు, సభకు అభివాదం చేసి హరిత తన ఉపన్యాసం మొదలుపెట్టింది. ఇప్పుడు ఆమె కాళ్ళు వణకడం లేదు.

"ఉబుసుపోకకు మొదలైన మా భార్యభర్తల సంభాషణ ఇంత విశ్వరూపం దాల్చడం నేను నమ్మలేకున్నాను. ఇందుకు కంపెనీ యాజమాన్యాన్ని అభినందిస్తున్నాను. సమాజం నుండి దండుకోవడం తప్ప, సమాజానికి తిరిగి ఇచ్చే నైజం లేని ఈ రోజుల్లో, ఈ కంపెనీ తన భిన్నత్వాన్ని చాటుకుంది. చిత్తపట్టిని కనబర్చింది. ఇంత పెద్ద బాధ్యతను నాకు అప్పగించినందుకు కంపెనీకి కృతజ్ఞులు. నాపై ఉంచిన వారి నమ్మకాన్ని వమ్ము చేయనని సభాముఖంగా హామీ ఇస్తున్నాను. నా శాయశక్తులా ట్రస్టు కార్యకలాపాల విజయానికి పాటుపడతాను. ఈ గౌరవం ఇచ్చిన యాజమాన్యానికి మరోసారి కృతజ్ఞతలు తెలుపుతూ సెలవు తీసుకుంటున్నాను." ఈ సారి చప్పట్ల పరంపరను శైలేష్ మొదలుపెట్టాడు. అతనికి చాలా సంతోషంగా ఉంది.

తన భార్యపై గర్వం! వారిద్దరి కళ్ళలో వింతతేజం! ఏదో సాధించామన్న తృప్తి.

000

కొన్ని నెలల తర్వాత కంపెనీ మరో ప్రాడక్టు లాంచింగ్. ఈసారి హైదరాబాద్ లో ఏర్పాట్లనుండి రవీంద్రభారతికి వెళ్లే దారిలో ప్రతి యాభై గజాలకో బ్యానర్! దానిని వట్టుకుని మడత కుర్చీలపై కూర్చున్న పసికూనలు. కంపెనీ పేరున్న రంగు రంగుల టీ షర్టు. తలపై ఇంద్ర ధనస్సులా పెద్ద గొడుగు. దానిపై కొత్త ప్రాడక్టు వివరాలు! పిల్లల ముఖాల్లో అలసట లేదు. ఏదో చేస్తున్నామన్న భావన. కళ్ళలో ఓ కొత్త కాంతి! ట్యాంక్ బండ్ మీదుగా కార్లో పోతున్న శైలేష్ కు హుస్సేన్ సాగర్ నుండి వీచే వవనాలతో, ఆహ్లాదకరమైన వీణానాదం వినబడింది.

